

საქმე №1-----

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

შესავალი ნაწილი

**29 მარტი 2019 წელი
თბილისი**

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო,
წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგია
მოსამართლე **გიორგი დარახველიძე**
სხდომის მდივანი **ნათია კოპალიანი**

ბრალდების მხარე

პროკურორი - **ირ-----ა;**

დაცვის მხარე

ადვოკატი - **ნა-----ა;**

ბრალდებული **ზა-----ი;**

დაბადების თარიღი: **1-----**

პირადი ნომერი: **0-----**

მოქალაქეობა: **საქართველოს მოქალაქე,**

ნასამართლეობა: **არ მქონე,**

განათლება: **საშუალო,**

ოჯახური მდგომარეობა: **განქორწინებული;**

რეგისტრაციის ადგილი: **ქ. თბილისის ო-----**

ფაქტობრივად მცხოვრები: **ქ. თბილისის ო-----**

სისხლის სამართლის საქმე **№0-----**

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის
პირველი ნაწილი.

**ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც
ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს**

სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 26 ნოემბერს, დაახლოებით 19:25 სთ-ზე, ქ. თბილისი ო-----ში, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე ზა-----მა ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ყოფილ მეუღლეს ვე-----ლს, კერძოდ ხელი ჰკრა და მიანარცხა სარეცხის საშრობს, შემდგომ მუშტი ჩაარტყა თავის მიდამოში და სამზარეულოს სკამი ესროლა რომელიც ამ უკანასკნელს მოხვდა ხელის მიდამოში. ყოველივე ზემოაღნიშნულის შედეგად ვე-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2019 წლის 16 იანვარს წინასასამართლო სხდომაზე სასამართლომ მოისმინა ბრალდების მხარისა და ბრალდებულის მოსაზრებები, გაეცნო წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და ბრალდების მტკიცებულებები საკმარისად მიიჩნია ვარაუდისათვის, რომ აღბათობის მაღალი ხარისხით ბრალდებულ **ზა-----ის** მიმართ გამოტანილი იქნებოდა გამამტყუნებელი განაჩენი. **(იხ. წინასასამართლო სხდომის ოქმი).**

2019 წლის 29 მარტს საქმის არსებითი განხილვის დროს **ზა-----მა** თავი სრულად ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და განმარტა, რომ გულწრფელად აღიარებს და ინანიებს მის მიერ ჩადენილ დანაშაულს.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის თანახმად, საქმის არსებითი განხილვის დროს გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი გარემოება და ფაქტი, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. შესაბამისად, **ზა-----ის** მიერ დანაშაულის ჩადენას უტყუარად ადასტურებს საქმეში წარმოდგენილ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, უდავოდ მიჩნეულ უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, კერძოდ: მოწმეების: ვე-----ლის, და-----ის, გი-----ის გამოკითხვისას მიღებული ინფორმაცია და საქმეში არსებული სხვა ფაქტებისა და ინფორმაციის ერთობლიობა.

სამართლებრივი შეფასება:

ამდენად, საქმეში არსებულ ურთიერთშეთანხმებულ და უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს:

ბრალდებულმა **ზა-----მა** ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედება.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

სასამართლო მიიჩნევს, რომ ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოება არის ის, რომ **ზა-----მა** აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება მას არ გააჩნია.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ითვალისწინებს **ზა-----ის** პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს, წარსულ ცხოვრებას (მისი წარსული არაფრითაა შებღალული), პირად და ეკონომიკურ პირობებს, რის შედეგადაც მიაჩნია, რომ სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული მიზნების - სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია - მიღწევა შესაძლებელია მსჯავრდებულის საზოგადოებისაგან იზოლირების გარეშე, პირობითი მსჯავრის გამოყენებით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 21-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ზა-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად პირობით ჩათვლილ სასჯელზე გამოსაცდელ ვადად ერთი წელი.

მსჯავრდებულ **ზა-----ის** მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და იგი დაუყონებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

მსჯავრდებულ **ზა-----ს** სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს

პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 26 ნოემბრიდან 2019 წლის 29 მარტის ჩათვლით.

საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის საფუძველზე, მსჯავრდებულ ზა-----ს დაეკისროს მოვალეობა _ პრობაციის სამსახურის ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლის შესაბამისად, კონტროლი მის ყოფაქცევაზე და დახმარება დაევალოს პრობაციის სამსახურს საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

დარახველიძე

გიორგი